

ikke fra den Side har været i Stand til i den Grad at hæve Kulturen og humanisere Begreberne, som man kunde have ventet. Kristendommen er jo en Stormagt i vort Land, alene det, at dette Forslag, der berører de kirkelige Forhold, kan afføde en saa lang Forhandling, viser det noksom.

Jeg vil sige med Hensyn til Sagens Realitet, at det er med stor Beklagelse, at jeg har læst dette Forslag og at jeg i Dag har hørt, at Præste-, Degne- og Klokkerpengene her i København i de senere Aar ere i Stigning. Det staar for mig som et sørgeligt Tidens Tegn af Grunde, som jeg senere skal komme ind paa. Det er jo i ganske særlig Grad sørgeligt, at man, som den sidste ærede Taler udtalte, stadig søger at fylde det mest mulige i Præstesækken. Det vil jeg ikke være med til, og derfor vil jeg stemme mod det foreliggende Forslag. Jeg vil blot sige, at naar man saaledes søger at blokke Københavns Borgere for Penge til Præsterne, burde man ogsaa samtidig med Skattelovene have opfyldt det almindelige Ønske her i Hovedstaden om at faa indført en stigende Skala. Men man har søgt at sætte Kommunen paa Smalkost, saa at det maa erkendes for en stor Kunst at faa Financerne her i Byen til at balancere. Jeg siger, at det er endnu mere forkasteligt at sørge i den Grad for Præsterne, samtidig med, at man laver Love for København, hvorved de bedrestillede slipper med den samme Skat som de allerdaarligst stillede i Samfundet.

Den nuværende Kultusminister har i det hele taget lagt stor Omhu og Kærlighed for Præsterne her i Landet for Dagen . . . (Afbrydelse). Det manglede bare, bliver der sagt af et æret Medlem derhenne. Jeg mener, at denne Omhu bør begrænses noget. Det viste sig ogsaa for en Tid siden, da den højtærede Minister forelagde et Forslag om Oprettelsen af et nyt Bispeembede, da besluttede man at sige Stop for disse voksende Krav fra Kirkens Side. Jeg siger, det var paa sin Plads, men mine Herrer, skulle vi ikke være enige om, at det vilde være rigtigt ogsaa nu ved denne Lejlighed at raabe et tordnende „Holdt“ over for de Krav, der stilles fra den ærede Kultusministers Side, naar det gælder Kirken og Præsterne. Jeg kan saa godt forstaa, at de ærede Repræsentanter for København ikke blot her men ogsaa ved mange andre Lejligheder have taget Ordet for at sige Stop til denne Mishandling af deres Kommune.

Formanden: Ordet Mishandling er ikke her paa sin Plads.

Marott: Jeg for mit Vedkommende vil sige, at jeg ynder ikke Stikordet Københavneri. Jeg vil ikke være med til at favorisere Hovedstaden, men heller ikke til at være uretfærdig over for den. Jeg vil øve Ret og Skel, og derfor taler jeg mod dette Forslag, der er et Led i den Kæde af uretfærdige og hensynsløse Skattepaa-læg, som navnlig den nuværende Regering, der i væsentlig Grad støtter sig til Agra-erne, har floreret temmelig meget med.

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem om at bruge mindre stærke Udtryk.

Marott: Jeg siger altsaa, at dette Forslag, der gaar ud paa at udskrive Tvangsbidrag til Præsterne, efter min Mening er forkasteligt. Hvad tilsigter man med dette Forslag? Det er simpelthen det, at man, som det foregaar i alle Landets Kommuner, vil tvinge anderledes tænkende Mennesker til at betale til Kirken og Præsterne.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) sagde, at man i Odense forstod at holde igen overfor disse Krav, lige saavel som man gjorde det i Aarhus; men, tilføjede det ærede Medlem, i øvrigt stod Odense ikke paa Højde med Aarhus. Jeg vil, da det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) ikke i nogen Grad har taget sig af denne Udtalelse, og da den ikke synes at have afficeret ham i nogen Grad, nedlægge en bestemt Protest mod denne Udtalelse fra det ærede Medlem for Aarhus. Jeg vil hævde, at vi i Odense staa fuldt ud paa Højde med Aarhus. Der var en Tid, da Odense blev kaldt første Sprøjte blandt Købstæderne. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) nikker. Det glæder mig, at han nu erkender, at det er rigtigt at hævde vor Bys Interesser. Vi kunne jo ikke være tjente med, at vort gode Renommé ødelægges ved en Udtalelse her i Tinget, som maaske kunde komme til at staa uimodsagt.

Men da det jo ikke her gælder, hvad Odense Købstad i Almindelighed kan præstere — derom kunde der tales i lange Baner, det er jo Ting, man langt fra kan præstere i Jyllands Hovedstad — skal jeg blot sige, at i Odense ydes der et Bidrag til Præsterne af 25 Øre pr. 100 Kr.s